

Niezależnie od tego, jaki charakter mają ważne wydarzenia w naszym życiu, zwykle świętujemy je we wspólnocie z innymi. W jednych uroczystościach chętnie bierzemy udział, a w innych uczestniczymy jedynie z poczucia obowiązku. Są jednak wydarzenia, których świętowanie staje się znakiem udziału w tajemnicach wykraczających poza naturalne potrzeby człowieka. W języku religijnym nazywamy je wydarzeniami zbawczymi.

WIELKI CZWARTEK

Dla chrześcijan najważniejsze wydarzenia zbawcze koncentrują się wokół męki, śmierci i Zmartwychwstania Pana Jezusa. Ich świętowanie rozpoczynamy uroczystą liturgią nazywaną Mszą Świętą Wieczery Pańskiej. Jej uroczysty charakter związany jest z obchodami rocznicy Ostatniej Wieczery. Ma ona miejsce zawsze w czwartek przed Wielkanocą, dlatego nazywamy go Wielkim Czwartkiem. Msza Święta Wieczery Pańskiej rozpoczyna w Kościele obchody Triduum Paschalnego.

- Nawiązując do pory dnia, w której Pan Jezus spotkał się z Apostołami w Wieczerniku, w tym dniu Eucharystię sprawuje się tylko w godzinach wieczornych. Podczas hymnu „Chwała na wysokości Bogu” po raz ostatni dzwonią wszystkie dzwony i dzwonki. Następnie milkną one aż do śpiewu tego hymnu podczas Wigilii Paschalnej. Oznacza

To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę (1 Kor 11, 24)

to, że rozpoczyna się czas paschy Jezusa, czyli Jego przejścia ze śmierci do życia. W tym czasie zamiast dzwonków używa się drewnianych kołatek na pamiątkę pokory Jezusa, który uniżył samego siebie, ogołocił się ze swojego bóstwa i przyjął postać człowieka. Zastępując piękne i radosne bicie dzwonów dźwiękiem tępej, drewnianej kołatki, wyrażamy gotowość naśladowania pokory Jezusa.

- Podczas Mszy Świętej Wieczery Pańskiej Biskup albo kapłan umywa nogi wybranym osobom – jest to obrzęd nawiązujący do umycia przez Pana Jezusa nóg Apostołom. Ten gest jest znakiem służby. Jego znaczenie wyjaśnił sam Pan Jezus, mówiąc do Apostołów: „Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem” (J 13, 15). Służba Pana Jezusa wyraża się w tym, że pozostał On z ludźmi pod postaciami eucharystycznymi, by wierzących karmić i umacniać w służbie Bogu i ludziom. Fakt, że zostaliśmy umiłowani przez Jezusa, zobowiązuje do miłości braterskiej. Nie chodzi o to, by chrześcijanie codziennie nawzajem myli sobie nogi. Chodzi o to, by karmiąc się Ciałem Chrystusa, budowali jedność i sobie bezinteresownie pomagali.
- Na zakończenie Mszy Wieczery Pańskiej w procesji przenosi się Najświętszy Sakrament do Ołtarza Wystawienia lub Adoracji. Podczas procesji śpiewany jest hymn napisany przez świętego Tomasza z Akwinu, który wychwala tajemnicę obecności Chrystusa w Eucharystii. Ta adoracja przygotowuje nas do przeżywania kolejnych dni Triduum Paschalnego.

Msza Wieczery Pańskiej oraz adoracja, która po niej następuje, przypominają o tym, co dokonało się w Wieczerniku pod postaciami chleba i wina, a w Wielki Piątek na Krzyżu. Wierzący trwają na modlitwie, która jest dziękczynieniem i uwielbieniem za Jezusową ofiarę zbawienia. Po zakończeniu liturgii Wielkiego Czwartku ma miejsce obnażenie ołtarza, które przypomina wyczekiwania Kościoła na triumf Zmartwychwstałego Jezusa.